

Den Haag (Nederland)

Na een jaar onderzoek heeft de Commissie Deetman (vernoemd naar haar voorzitter), aangesteld om het seksueel misbruik te onderzoeken dat plaatsvond binnen de Nederlandse katholieke instellingen, de verzamelde gegevens openbaar gemaakt. Het resultaat is schokkend. Sinds 1945 zijn er tussen de 10.000 en 20.000 slachtoffers. Het gaat om minderjarigen, variërend van 11 tot 14 jaar. Er zijn 800 daders vastgesteld. Wim Deetman, oud-minister van onderwijs van de Christen Democratische Partij (CDA) werd geholpen door vijf vooraanstaande medewerkers, drie mannen en twee vrouwen: een werkt als klinisch psychologe en de tweede als hoogleraar in de geschiedenis van het Nederlandse katholicisme. Er werden getuigenissen gehoord van honderden slachtoffers en van ouders, ook van hen die zich meldden in het afgelopen jaar, waarin 1.800 aangiften van seksueel geweld werden gedaan. Daarover werd uitgebreide documentatie gevonden in de archieven van de colleges en instituten zelf, waaronder die van leken. Er werd geen groot verschil vastgesteld tussen die welke beheerd worden door leken en die welke in handen zijn van de verschillende religieuze orden. "Een ding is zeker," verklaarde Wim Deetman tijdens de persconferentie gisteren: "Het geweld was bekend binnen de religieuze orden en bij de aartsbisschoppen. In het verleden zijn er bijvoorbeeld in het bisdom Rotterdam tot priester gewijde mannen geweest die door een speciale commissie onbekwaam werden geacht een dergelijke taak uit te voeren. Later hebben velen van hen seksueel

misbruik van kinderen gemaakt. De bisschop van die tijd, Philippe Bär, heeft, hoewel hij dit wist, geen actie tegen hen ondernomen. Later werd hij zelf beschuldigd van dergelijke misdaden en heeft hij zich teruggetrokken in een Benedictijner klooster in België. Ook de bisschop van Den Haag, Van Luyn, wist van de misstanden die zich voordeden binnen de Salesianer orde waartoe hij behoorde. Zozeer, dat hij in 1967 zelf een onderzoek instelde binnen het juvenaat Don Rua waar hij les gaf. Maar hoe kan het dan dat de kerk gedurende al die jaren niets heeft gedaan? Het antwoord vindt men in het lange dossier dat de commissie Deetman heeft gepresenteerd: "waarschijnlijk waren tot de jaren '80 seksuele kwesties nog taboe, met name in het religieuze domein. Pas eind 1980 werd het probleem van het seksueel misbruik gemeld aan de

Libero - 21

La piaga d'Olanda
Migliaia di bimbi violentati dai preti orchi
Un minore su cinque costretto a subire abusi sessuali da almeno 800 ministri della Chiesa. Nessuna replica dal Vaticano

GRAVIDANZA DI MARIA, RISPETTATA PER L'ARCIVESCOVO DI CANTERBURY
A PIAZZA DI SIENA

La disabiltà si vince anche a cavallo

Il Natale? È un pasticcio

A SOLI 4 ANNI
 In strada e seminato, denunciati i genitori romeni

Grillo sul riscatto
 Liberato italiano rapito in Sudan

INNOVATION
 Lavoro morto volontario lombardo

LIBERO

bisschoppenconferentie, maar de ernst ervan werd niet onderkend. Men zinspeelde slechts op het feit dat het misschien te wijten was aan het celibaat van de priesters. Wij denken dat dit zeker een cruciaal punt is, maar niet een risicofactor om pedofiel te worden. De kerk was er zich dan ook van bewust wat er gebeurde, maar hield alles geheim. Ondanks dat er in het geval van seksueel geweld door de Nederlandse wet de plicht bestond om dit te melden aan het Openbaar Ministerie. In plaats daarvan werden er van 2010 tot 2011 slechts 30 klachten ontvangen, die allemaal waren verjaard."

De overkoepelende organisatie voor Nederlands religieuze genootschappen (congregaties, kloosters, abdijen, enz.), de KNR, schreef een korte, open verontschuldigungsbrief aan de slachtoffers, voorgelezen door de aartsbisschop van Utrecht Wim Eijk (met een berouwvolle blik), waarin men, naast andere zaken, zich bereid verklaarde iedere schade te vergoeden.

Overigens hoort "schadevergoeding" ook bij het bericht dat de Belgische Joël Devillet een rechtszaak heeft gewonnen van een priester die hem misbruikt heeft toen hij 14 jaar oud was. Nu is hij 38. Men heeft onlangs het proces, dat in 1990 begon, afgesloten met een "compensatie" van 30.825,61 euro. Hij had om 200.000 gevraagd. "De gevolgen van wat ik als jongen heb geleden zijn rampzalig," vertelde Joel me. "Ik ben alleen. Ik wil niet trouwen en kinderen krijgen uit vrees hetzelfde geweld tegen hen te herhalen. Volgens de psychologen gebeurt dat vaak bij slachtoffers van misbruik. Het lukt me niet een baan te vinden. Niemand heeft me ooit geholpen, ook niet gedurende de vele keren dat ik aanklopte bij de kerk op zoek naar troost en steun. € 30.000 is niets vergeleken met de levenslust die ik heb verloren en nooit meer heb teruggevonden."

Maria Cristina Giongo